

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ

Vedic Literature of Ancient India

ଉପନିଷଦ

(ଉପନିଷତ୍)

Upanishad / उपनिषद्

୧୦୮ ଉପନିଷଦ (ଭାଗ – ୪)

108 Upanishad (Vol – 4)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉପଦେଷ୍ଟା

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର

ସଂପାଦକ, ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭା, ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାନ୍ତ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା – 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାକ୍ଷ ମୁଲ୍ଲେର୍' ଓ 'ପାଉଲ୍ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାଟ୍ରିକ୍ ଓଲିଭେଲ୍ଲେ' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ ରହୁଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଏହାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତକରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏସବୁ ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ଟି ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ୩ଟି ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩ଟି କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩ଟି ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଈଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଐତରେୟ, ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଷୀତକି, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ନ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉକ୍ ବେଦ	୧୦	ଐତରେୟ, କୌଷୀତକି	ଆତ୍ମବୋଧ, ମୁକ୍ତଲ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିନ୍ଦୁ
ସାମବେଦ	୧୨	ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରସୂତୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଣେୟ, ମୈତ୍ରେୟ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଣ୍ଡିକା	-	ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ରୁଦ୍ରାକ୍ଷଜୀବା ଲ, ଜବାଳି	ଯୋଗଚୂଡ଼ାମଣି, ଦର୍ଶନ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	୩୨	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶ୍ରୁତି	ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁରିକା, ଧାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ଯୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ଯୋଗଶିଖା, ଯୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	୧୮	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମୁକ୍ତିକା	ଜୀବାଲ, ଭିକ୍ଷୁକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଶାବ୍- ୟାୟନୀୟ,	-	ତାରସାର	-	ଅଦ୍-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଅଥର୍ବ ବେଦ	୩୨	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ପ୍ରଶ୍ନ,	ଆତ୍ମା, ସୂକ୍ଷ୍ମ, ପ୍ରାଣାଗ୍ନିହୋତ୍ର	ଆଶ୍ୱମେଧ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରଂବ୍ରହ୍ମ,	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ	ନୃସିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାୟଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ ତାପନୀୟ, ଗୋପାଳ- ତାପନୀ, କୃଷ୍ଣ, ହୃୟଗ୍ରୀବ, ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ, ଗରୁଡ଼	ଅଥର୍ବସିରସ, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହଜ୍ଜାବାଳ, ଶରଭ, ଭୃଗୁଜାବାଳ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥବ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରହ୍ମ, ମହାବାକ୍ୟ
ସମୁଦାୟ	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ପ୍ରୀୟ ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ତୃଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋତ୍ତରଶତୋପନିଷଦଃ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ୍ ବା ତୃଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ତୃଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୧

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା

ବୈଷ୍ଣବ ଉପନିଷଦ

(Vaishnava Upanishad)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

କୃଷ୍ଣ ଉପନିଷଦ

(Krushnopanishat / Krushna Upanishad)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀ ଡରଶୀସେନ ମେହେର

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ ତରଣୀସେନ ମେହେର

ବଲାଙ୍ଗୀର, ଓଡ଼ିଶା,

mehrtaranisen1@gmail.com

କୃଷ୍ଣୋପନିଷତ୍ / କୃଷ୍ଣ ଉପନିଷଦ

॥ ଅଥ କୃଷ୍ଣୋପନିଷତ୍ ॥

ଯେ ରାମଃ କୃଷ୍ଣତାମେତ୍ୟ ସାର୍ବାତ୍ମ୍ୟଂ ପ୍ରାପ୍ୟ ଲୀଲୟା ।

ଅତୋଷୟଦେବମୈନିପଚଳଂ ତଂ ନତୋଽସ୍ମାଦ୍ ॥

ଓଁ ଭଦ୍ରଂ କର୍ଣ୍ଣେଭିଃ ଶୁଣ୍ଠୟାମ ଦେବା ଭଦ୍ରଂ ପଶ୍ୟେମାକ୍ଷଭିର୍ଯଜତ୍ରାଃ ॥

ସ୍ଥିରୈରଙ୍ଗୈସ୍ତୁଷ୍ଟୁବାଂସସ୍ତନୁଭିର୍ବ୍ୟଶେମ ଦେବହିତଂ ଯଦାୟୁଃ ॥

ସ୍ୱସ୍ତି ନ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୃଦ୍ଧଶ୍ରବାଃ । ସ୍ୱସ୍ତି ନଃ ପୂଷା ବିଶ୍ୱବେଦାଃ ॥

ସ୍ୱସ୍ତି ନସ୍ତାକ୍ଷୋଽରିଷ୍ଟନେମିଃ । ସ୍ୱସ୍ତି ନୋ ବୃହସ୍ପତିର୍ଦଧାତୁ ॥

ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ହରିଃ ଓଁ ॥

ଶ୍ରୀମହାବିଷ୍ଣୁଂ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦଲକ୍ଷଣଂ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଂ

ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ସର୍ବାଙ୍ଗସୁନ୍ଦରଂ ମୁନୟୋ ବନବାସିନୋ ବିସ୍ମିତା ବଭୂବୁଃ ।

ତଂ ହୋରୁର୍ନୌଽବଦ୍ୟମବତାରାନ୍ନୈ ଗଣ୍ୟନ୍ତେ ଆଲିଙ୍ଗାମୋ ଭବନ୍ତମିତି ।

ଭବାନ୍ତରେ କୃଷ୍ଣାବତାରେ ଯୁୟଂ ଗୋପିକା ଭୂତ୍ୱା ମାମାଲିଙ୍ଗଥ

ଅନ୍ୟେ ଯେଽବତାରାସ୍ତେ ହି ଗୋପା ନ ସ୍ୱୀକ୍ଷୁ ନୋ କୁରୁ ।

ଅନ୍ୟୋନ୍ୟବିଗ୍ରହଂ ଧାର୍ଯ୍ୟଂ ତବାଙ୍ଗସ୍ପର୍ଶନାଦିହ ।

ଶଶ୍ୱତ୍ସ୍ପର୍ଶୟିତାଽସ୍ମାକଂ ଗୃହୀମୋଽବତାରାନ୍ନୟମ୍ ॥ ୧ ॥

ରୁଦ୍ରାଦୀନାଂ ବଚଃ ଶୃତ୍ୱା ପ୍ରୋବାତ ଭଗବାନ୍ସୁୟମ୍ ।

ଅଙ୍ଗସଙ୍ଗଂ କରିଷ୍ୟାମି ଭବଦ୍ୱାକ୍ୟଂ କରୋମ୍ୟହମ୍ ॥ ୨ ॥

ମୋଦିତାସ୍ତେ ସୁରାଃ ସର୍ବେ କୃତକୃତ୍ୟାଧୁନା ବୟମ୍ ।
ୟୋ ନନ୍ଦଃ ପରମାନନ୍ଦୋ ଯୁଗୋଦା ମୁକ୍ତିଗେହିନୀ ॥ ୩ ॥

ମାୟା ସା ତ୍ରିବିଧା ପ୍ରୋକ୍ତା ସତ୍ତ୍ୱରାଜସତାମସୀ ।
ପ୍ରୋକ୍ତା ଚ ସାତ୍ତ୍ୱିକୀ ରୁଦ୍ରେ ଭକ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମଣି ରାଜସୀ ॥ ୪ ॥

ତାମସୀ ଦୈତ୍ୟପକ୍ଷେଷୁ ମାୟା ତ୍ରେଧା ହ୍ୟଦାହୃତା ।
ଅଜେୟା ବୈଷ୍ଣବୀ ମାୟା ଜପ୍ୟେନ ଚ ସୁତା ପୁରା ॥ ୫ ॥

ଦେବକୀ ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ରା ସା ଯା ବେଦୈରୁପଗୀୟତେ ।
ନିଗମୋ ବସୁଦେବୋ ଯୋ ବେଦାର୍ଥଃ କୃଷ୍ଣରାମୟୋଃ ॥ ୬ ॥

ସୁବତେ ସତତଂ ଯସ୍ମୁ ସୋଽବତୀର୍ଣ୍ଣୋ ମହୀତଲେ ।
ବନେ ବୃନ୍ଦାବନେ କ୍ରୀତନ୍-ଗୋପଗୋପୀସୁରୈଃ ସହ ॥ ୭ ॥

ଗୋପ୍ୟା ଗାବ ଋତସ୍ତସ୍ୟ ଯଷ୍ଟିକା କମଳାସନଃ ।
ବଂଶସ୍ତୁ ଭଗବାନ୍-ରୁଦ୍ରଃ ଶୃଙ୍ଗମିନ୍ଦ୍ରଃ ସଗୋସୁରଃ ॥ ୮ ॥

ଗୋକୁଲଂ ବନବୈକୁଣ୍ଠଂ ତାପସାସ୍ତତ୍ର ତେ ଦ୍ରୁମାଃ ।
ଲୋଭକ୍ରୋଧାଦୟୋ ଦୈତ୍ୟାଃ କଲିକାଲସ୍ତିରସ୍ମୃତଃ ॥ ୯ ॥

ଗୋପରୂପୋ ହରିଃ ସାକ୍ଷାନ୍ନାୟାବିଗ୍ରହଧାରଣଃ ।
ଦୁର୍ବୋଧଂ କୁହକଂ ତସ୍ୟ ମାୟୟା ମୋହିତଂ ଜଗତ୍ ॥ ୧୦ ॥

ଦୁର୍ଜୟା ସା ସୁରୈଃ ସର୍ବୈର୍ଧୃଷ୍ଟିରୂପୋ ଭବେଦ୍ବିଜଃ ।
ରୁଦ୍ରୋ ଯେନ କୃତୋ ବଂଶସ୍ତସ୍ୟ ମାୟା ଜଗନ୍ନଥମ୍ ॥ ୧୧ ॥

ବଲଂ ଜ୍ଞାନଂ ସୁରାଣାଂ ବୈ ତେଷାଂ ଜ୍ଞାନଂ ହୃତଂ କ୍ଷଣାତ୍ ।
ଶେଷନାଗୋ ଭବେଦ୍ରାମଃ କୃଷ୍ଣୋ ବ୍ରହ୍ମେବ ଶାଶ୍ୱତମ୍ ॥ ୧୨ ॥

ଅଷ୍ଟାବଷ୍ଟସହସ୍ରେ ଦ୍ୱେ ଶତାଧିକଃ ପ୍ରିୟସ୍ତଥା ।
ରତୋପନିଷଦସ୍ତା ବୈ ବ୍ରହ୍ମରୂପା ଋତଃ ପ୍ରିୟଃ ॥ ୧୩ ॥

ଦ୍ୱେଷଶ୍ଚାଶୂରମଲ୍ଲୋଽୟଂ ମସ୍ତରୋ ମୁଷ୍ଟିକୋ ଜୟଃ ।
ଦର୍ପଃ କୁବଲୟାପୀତୋ ଗର୍ବୋ ରକ୍ଷଃ ଖଗୋ ବକଃ ॥ ୧୪ ॥

ଦୟା ସା ରୋହିଣୀ ମାତା ସତ୍ୟଭାମା ଧରେତି ବୈ ।
ଅଦ୍ଭାସୁରୋ ମହାବ୍ୟାଧିଃ କଲିଃ କଂସଃ ସ ଭୂପତିଃ ॥ ୧୫ ॥

ଶମୋ ମିତ୍ରଃ ସୁଦାମା ଚ ସତ୍ୟାକୁରୋଦ୍ଭବୋ ଦମଃ ।
ୟଃ ଶଙ୍ଖଃ ସ ସ୍ୱୟଂ ବିଷ୍ଣୁର୍ଲକ୍ଷ୍ମୀରୂପୋ ବ୍ୟବସ୍ଥିତଃ ॥ ୧୬ ॥

ଦୁର୍ୟସିନ୍ଧୌ ସମୁପ୍ତନ୍ନୋ ମେଘଘୋଷସ୍ତୁ ସଂସ୍ତୃତଃ ।
ଦୁର୍ୟୋଦଧିଃ କୃତସ୍ତେନ ଭଗ୍ନଭାଣ୍ଡୋ ଦଧିଗ୍ରହେ ॥ ୧୭ ॥

କ୍ରୀତତେ ବାଲକୋ ଭୂତ୍ୱା ପୂର୍ବବସ୍ତୁମହୋଦବୌ ।
ସଂହାରାର୍ଥଂ ଚ ଶତ୍ରୁଣାଂ ରକ୍ଷଣାୟ ଚ ସଂସ୍ଥିତଃ ॥ ୧୮ ॥

କୃପାର୍ଥେ ସର୍ବଭୂତାନାଂ ଗୋପ୍ତାରଂ ଧର୍ମମାତ୍ମଜମ୍ ।
ୟସ୍ତସ୍ମିନୀଶ୍ୱରେଶାସୀଉଚକ୍ରଂ ବ୍ରହ୍ମରୂପଧୃକ୍ ॥ ୧୯ ॥

ଜୟନ୍ତୀସଂଭବୋ ବାୟୁଶ୍ଚମରୋ ଧର୍ମସଂଜ୍ଞିତଃ ।
ୟସ୍ୟାସୌ ଜ୍ଞାନନାଭାସଃ ଖଞ୍ଜରୂପୋ ମହେଶ୍ୱରଃ ॥ ୨୦ ॥

କଶ୍ୟପୋଲୁଖଲଃ ଖ୍ୟାତୋ ରଘୁର୍ମାତାଽଦିତିସ୍ତଥା ।
ଚକ୍ରଂ ଶଙ୍ଖଂ ଚ ସଂସିଦ୍ଧିଂ ବିନ୍ଦୁଂ ଚ ସର୍ବମୁର୍ଧନି ॥ ୨୧ ॥

ୟାବନ୍ତି ଦେବରୂପାଣି ବଦନ୍ତି ବିଭୁଧା ଜନାଃ ।
ନମନ୍ତି ଦେବରୂପେଭ୍ୟ ଏବମାଦି ନ ସଂଶୟଃ ॥ ୨୨ ॥

ଗଦା ଚ କାଳିକା ସାକ୍ଷାତ୍ପରଶ୍ମତୁନିବର୍ତ୍ତଣୀ ।
ଧନୁଃ ଶାଙ୍ଖଂ ସ୍ୱମାୟା ଚ ଶରକ୍ଷାଲଃ ସୁଭୋଜନଃ ॥ ୨୩ ॥

ଅବ୍-ଜକାଣ୍ଡଂ ଜଗତ୍ପୀଢ଼ଂ ଧୃତଂ ପାଣିଂ ସ୍ୱଲୀଲୟା ।
ଗରୁଡ଼ୋ ବଚଭାଣ୍ଡୀରଃ ସୁଦାମା ନାରଦୋ ମୁନିଃ ॥ ୨୪ ॥

ବୃନ୍ଦା ଭକ୍ତିଃ କ୍ରିୟା ବୁଦ୍ଧିଃ ସର୍ବଜନ୍ମପ୍ରକାଶିନୀ ।
ତସ୍ମାନ୍ନ ଭିନ୍ନଂ ନାଭିନ୍ନମାଭିର୍ଭିନ୍ନୋ ନ ବୈ ବିଭୁଃ ॥
ଭୂମାବୁତ୍ତାରିତଂ ସର୍ବଂ ବୈକୁଣ୍ଠଂ ସ୍ୱର୍ଗବାସିନାମ୍ ॥ ୨୫ ॥

ସର୍ବତୀର୍ଥଫଳଂ ଲଭତେ ଯଃ ଏବଂ ବେଦ । ଦେହବନ୍ଧାଦ୍ବିମୁଚ୍ୟତେ ଇତ୍ୟୁପନିଷତ୍ ॥

ହରିଃ ଓଁ ତସ୍ମତ୍ ॥

ଓଁ ଭଦ୍ରଂ କର୍ତ୍ତେଭିଃ ଶୃଣୁୟାମ ଦେବା ଭଦ୍ରଂ ପଶ୍ୟେମାକ୍ଷତିର୍ଯଜତ୍ରାଃ ॥
ସ୍ଥିରୈରଙ୍ଗୈସ୍ତୁଷ୍ଟୁବାଂସସ୍ତନୁଭିର୍ବ୍ୟାଶେମ ଦେବହିତଂ ଯଦାୟୁଃ ॥
ସ୍ୱସ୍ତି ନ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୃଦ୍ଧଶ୍ରବାଃ । ସ୍ୱସ୍ତି ନଃ ପୂଷା ବିଶ୍ୱବେଦାଃ ॥
ସ୍ୱସ୍ତି ନସ୍ତାକ୍ଷ୍ୟୋଽରିଷ୍ଟନେମିଃ । ସ୍ୱସ୍ତି ନୋ ବୃହସ୍ପତିର୍ଦଧାତୁ ॥
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

॥ ଇତି କୃଷ୍ଣୋପନିଷତ୍ସମାପ୍ତା ॥

